

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Richardem Galisem ve věci

žalobkyně: **M. A.**
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 3. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 13. 3. 2025, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 93 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 5. 11. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) žalovaná od 29. 8. 2024 žalobkyni na její žádost přiznala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 9 946 Kč měsíčně podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

neboť dle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu poklesla žalobkynina pracovní schopnost o 35 %.

2. V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná změnila prvostupňové rozhodnutí tak, že žádost o invalidní důchod zamítla a zastavila jeho výplatu od 6. 4. 2025. Podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu z námitkového řízení byla rozhodující příčinou žalobkynina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu paranoidní schizofrenie, která byla podřazena pod kapitolu V, položku 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Lékař institutu zvolil horní hranici rozpětí dané položky a míru poklesu pracovní schopnosti určil na 20 %.

Žaloba

3. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
4. Žalobkyně nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu. Poukazuje na psychologické vyšetření ze dne 6. 8. 2024, dle něž u ní byla zjištěna snížená kognitivní flexibilita a snížené pracovní tempo. Její zdravotní stav by tak měl být podřazen pod kapitolu V, položku 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Napadené rozhodnutí též pokládá za vnitřně rozporné, neboť se zde uvádí, že od dubna 2023 je žalobkyně již bez zpomalení psychomotorického tempa, avšak dle psychologického vyšetření byla zjištěna snížená kognitivní flexibilita, pracovní tempo a schopnost řazení v rámci pracovní paměti. Navrhuje vypracování posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“).

Vyjádření žalované

5. Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby a vypracování posudku posudkové komise podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Jednání

6. Žalobkyně během jednání setrvala na svém procesním stanovisku. Žalovaná se k jednání nedostavila (svou neúčast omluvila), ač byla řádně předvolána. Soud proto věc v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s. projednal v její nepřítomnosti.
7. Soud provedl dokazování posudkem posudkové komise ze dne 22. 10. 2025, ze kterého zjistil, že žalobkyně byla při jednání komise osobně přítomna a vyšetřena lékařkou z oboru psychiatrie MUDr. P. S. Posudková komise dále vycházela z obsahu správních spisů, soudního spisu a zdravotnické dokumentace žalobkynina praktického lékaře a její ošetřující psychiatryně.
8. Posudková komise se v posudku podrobně zabývala vývojem žalobkynina zdravotního stavu. Žalobkyně trpí paranoidní schizofrenií, která se začala projevovat od roku 2017 na křehkém osobnostním terénu, k němuž přispěla i traumatizace v dětství. Intenzita příznaků se stupňovala a vyústila v psychiatrickou hospitalizaci v září 2022, během které jí byla nasazena antipsychotická léčba. Poté byla kontrolována psychiatrem ambulantně. Při kontrolách nebyly při trvalé antipsychotické medikaci přítomny pozitivní příznaky,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

objevovala se občasná úzkost, pomalejší tempo a únava. V rámci selhávání v pracovní rovině a k upřesnění diagnostiky byla žalobkyně opakovaně vyšetřena psychologem. Při psychologickém vyšetření v roce 2023 byl žalobkynin výkon nevyrovnaný s významným rozdílem ve verbálních (nižší průměr) a neverbálních (hraniční úroveň) schopnostech (spíše nižší oproti premorbidnímu). Největší nápadností bylo nízké pracovní tempo, nízká schopnost soustředění, zhoršená schopnost učení, slabší analyticko-syntetické dovednosti a podprůměrná až deficitní pracovní paměť. Žalobkynina osobnost byla křehká s nízkým sebehodnocením, vyhýbavým chováním a sníženou schopností adaptace. Při zvládání nároků každodenního života se objevovala bezradnost s chronickou náchylností se pod vlivem každodenních stresů dezorganizovat. Žalobkyně byla nerozhodná. Diagnosticky byl její stav sice uzavřen jako velice křehká vyhýbavá osobnost, která se pod vnějším tlakem dekompenzuje do přechodných psychotických stavů, ale vzhledem k podezření na probíhající schizofrenní onemocnění s převládající negativní symptomatikou bylo doporučeno vyšetření výhledově zopakovat. V pracovní oblasti žalobkyně potřebovala jednoznačné a strukturované pracovní prostředí bez nároků na flexibilní a rychlé reagování.

9. Při vyšetření v srpnu 2024 konstatoval klinický psycholog aktuální intelektový výkon v pásmu podprůměru. Nejvíce byla zasažena performační složka. V rámci poznávacích funkcí byly nejvíce sniženy flexibilita, udržení pozornosti, pracovní tempo (pomale) a schopnost řazení v rámci pracovní paměti. Psycholog potvrdil probíhající psychotické onemocnění, dle anamnézy nejspíše paranoidní schizofrenie. Pozitivní příznaky psychotického onemocnění (bludy atp.) byly залечены antipsychotiky. Dominovaly negativní příznaky, které je obtížné залечит farmakoterapií, a postprocesuální defekt poznávacích funkcí. Aktuální pokles intelektu oproti stavu před onemocněním bylo možné předpokládat přibližně o pásmo a půl. Při emočním vypětí se objevovaly tendence k dezorganizaci. Žalobkyně neměla dostatečné zdroje k zvládání emočních výzev. Byla zjištěna bezradnost a neschopnost čelit nárokům běžného fungování, které pramenily z markantně klesajících zdrojů, snižujícího se výkonu a počínajícího postprocesuálního defektu. Žalobkyně se od hospitalizace snažila shánět zaměstnání, ale v pracovním procesu opakovaně selhávala (byla propuštěna ve zkušební době). K datu vydání napadeného rozhodnutí pracovala jako recepční a vrátná v jednosměnném provozu na zkrácený pracovní úvazek (6 hodin denně). Jednalo se o místo vyčleněné pro osoby se zdravotním postižením (o klidnou a jednoduchou práci).
10. Posudková komise dospěla k závěru, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla paranoidní schizofrenie. Toto postižení podřadila pod kapitolu V, položku 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise zvolila ve středu rozpětí, takže nebyly důvody pro zvýšení ani snížení dle § 3 nebo § 4 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise volbu položky středně těžkého postižení zdůvodnila tak, že po atace v září 2022 přetrvávaly negativní příznaky onemocnění a počínal se rozvíjet postprocesuální defekt osobnosti. Při obou psychologických vyšetřeních bylo jednoznačně prokázáno snížení intelektu oproti stavu před onemocněním. Při druhém psychologickém vyšetření v srpnu 2024 byl předpokládán pokles intelektu přibližně o pásmo a půl. Při emočním vypětí se objevovaly tendence k dezorganizaci, žalobkyně neměla dostatečné zdroje k zvládání stresových situací, dominovala bezradnost a neschopnost čelit

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

nárokům běžného fungování pramenící z klesajících zdrojů a snižujícího se výkonu v souvislosti s psychotickým onemocněním. Výkon některých denních aktivit, resp. schopnost začlenit se do běžného pracovního procesu tak byla narušená. Pracovní poměr byl s žalobkyní opakovaně ukončen ve zkušební době a uspěla až v práci na zkrácený pracovní úvazek vyčleněné pro osoby se zdravotním postižením. Při komplexním zhodnocení tíže duševní poruchy se zohledněním premorbidní křehké osobnosti a získané kvalifikace byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na 35 %. Vznik invalidity posudková komise stanovila na 16. 2. 2023 (datum psychologického vyšetření), neboť již tehdy výsledky poukazovaly na narušení poznávacích schopností, významně pomalé pracovní tempo, kolísající výkon, narušené soustředění, zhoršenou schopnost učení, podprůměrnou až deficitní pracovní paměť a bezradnost a neschopnost čelit nárokům běžného fungování s chronickou náchylností se pod vlivem každodenních stresů dezorganizovat.

11. Další (tj. mimo posudku posudkové komise) žalobcem navržené důkazy soud neprováděl. Napadené rozhodnutí je součástí správního spisu. Seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 – 56, nebo ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Důkaz zprávou o komplexním psychologickém vyšetření soud pro nadbytečnost neprováděl, neboť žalobkynin zdravotní stav a jeho vliv na její pracovní schopnost byl dostatečně spolehlivě prokázán posudkem posudkové komise, která vycházela i z této zprávy.

Posouzení věci

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významně pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
14. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla [písm. a)] nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; [písm. b)] nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; [písm. c)] nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
15. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

16. Při určování poklesu pracovní schopnosti se podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
17. Žalobní námitky spočívají v nesprávném posouzení žalobkynina zdravotního stavu.
18. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Soud předesílá, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám. Zdravotní stav sám nepřezkoumává.
19. Podle § 4 odst. 2 zákona o organizaci sociálního zabezpečení zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I tento posudek nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, č. 511/2005 Sb. NSS, a rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20).
20. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014 – 52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

21. Soud má na základě posudku posudkové komise ze dne 22. 10. 2025 za to, že žalovaná postupovala nesprávně při stanovení procentní míry poklesu žalobkyniny pracovní schopnosti.
22. Posudek posudkové komise především splňuje požadavek přesvědčivosti a úplnosti. Posudková komise vycházela z veškeré žalobkyniny zdravotnické dokumentace a žalobkyni i vyšetřila lékařka posudkové komise z oboru psychiatrie. Posudková komise dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, za jehož rozhodující příčinu označila paranoidní schizofrenii. Toto zdravotní postižení hodnotila podle kapitoly V (duševní poruchy a poruchy chování), položky 3 (schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy) písmena c (středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je pro uvedenou položku stanovena v rozpětí 30 % – 45 %. Posudková komise v souladu s tímto rozpětím stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 35 %. Tu již dále neměnila, neboť byla stanovena ve středu procentního rozpětí. Datum vzniku invalidity posudková komise určila na 16. 2. 2023, což řádně odůvodnila odkazem na vyšetření z tohoto dne, které již tehdy prokázalo narušení poznávacích schopností, významně pomalé pracovní tempo, kolísající výkon, narušené soustředění, zhoršenou schopnost učení, podprůměrnou až deficitní pracovní paměť a bezradnost a neschopnost čelit nárokům běžného fungování s chronickou náchylností se pod vlivem každodenních stresů dezorganizovat.
23. V posudku je podrobně popsán vývoj žalobkynina zdravotního stavu, zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míra stabilizace zdravotního stavu a rozsah zdravotního postižení a je řádně odůvodněno i zařazení druhu zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek obsahuje všechny požadované formální náležitosti, jeho závěry se opírají o shromážděné podklady (žalobkynino osobní vyšetření a veškeré lékařské zprávy a další podklady), které měla posudková komise k dispozici, a celkové posudkové hodnocení je vnitřně konzistentní a nerozporné.
24. Posudková komise řádně přihlédla ke všem žalobním námitkám, zejména k výsledkům psychologického vyšetření ze dne 6. 8. 2024, na které žalobkyně opakovaně poukazuje (snížená kognitivní flexibilita, snížené pracovní tempo či snížená schopnost řazení v paměti). Žalobkyni i osobně zhlédla na rozdíl od posudkových lékařů. Přesvědčivě zdůvodnila podřazení žalobkynina postižení pod příslušnou položku vyhlášky o posuzování invalidity. V souladu s posudkovými hledisky kapitoly V, položky 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity poukázala na ataku, kterou žalobkyně utrpěla v září 2022 a podrobně popsala přetrvávající reziduální symptomatiku spočívající v negativních příznacích paranoidní schizofrenie, které je obtížné залечит farmakoterapií, a rozvoji postprocesuálního defektu osobnosti. U žalobkyně došlo ke snížení intelektu, nezvládání stresových situací a emočního vypětí projevující se dezorganizací a dominovala u ní bezradnost, neschopnost čelit nárokům běžného fungování a snižující se výkon. To se projevovalo i v zaměstnání, neboť s ní byl

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

opakovaně ukončen pracovní poměr a práci si našla až na zkrácený pracovní úvazek vyčleněnou pro osoby se zdravotním postižením. Posudková komise tak komplexně zhodnotila tíži žalobkyniny duševní poruchy včetně již premorbidně křehké osobnosti a v souladu s posudkovými hledisky konstatovala, že výkon některých denních aktivit (včetně schopnosti začlenit se do pracovního procesu) byl u žalobkyně narušen.

25. Na základě výše uvedeného soud pokládá posudek posudkové komise za nejpřesvědčivější, logický a vycházející z nejuplněnějších podkladů oproti posudkům o invaliditě, z nichž vycházela žalovaná. V návaznosti na něj lze uzavřít, že žalovaná vycházela při svém rozhodování z nesprávného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí činila jen 20 %. V důsledku toho nesprávně dovodila, že žalobkyně není invalidní. Míra poklesu pracovní schopnosti ale ve skutečnosti již od 16. 2. 2023 činila 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Napadené rozhodnutí je tak zatíženo vadou řízení spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, která měla vliv na jeho zákonnost. Žalobní bod je důvodný.

Závěr a náklady řízení

26. S ohledem na shora uvedené závěry soud napadené rozhodnutí pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná zejména znovu posoudí žalobkynin nárok na invalidní důchod a mezi své podklady zahrne i posudek posudkové komise (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), podle nějž v době vydání napadeného rozhodnutí mj. poklesla žalobkynina pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 %, a to již od 16. 2. 2023.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně, která byla ve věci plně úspěšná, má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Náklady řízení žalobkyně tvoří poštovné (doručení žaloby) ve výši 93 Kč. Žádné další žalobkyniny náklady řízení neplynou z obsahu spisu a žalobkyně jejich náhradu ani nepožadovala. Náhrada je splatná do třiceti dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. listopadu 2025

Richard Galis v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.